

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

383. An, & qualiter ratione infirmitatis corporalis & spiritualis parochus excusetur à residendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

que ex hac causa in parochiali debeat dari licentia ad multum tempus, maximè hodie, stante Trid. *sess. 23. c. 1.* quamvis *num. 50.* dicat, ad hujusmodi absentiam pro causa Ecclesie & prosecutione litis super juribus, seu bonis dignitatis, seu præbende non requiritur licentia superioris, quia jus ipsum eam dat. Econtra si lis non tangat statum personæ ipsius beneficiati, vel beneficii, sed sit super alia re, vel etiam super alio beneficio, non reputatur causa justa pro absentia ab Ecclesia vel beneficio residentiam exigente. *Lott. num. 178.* referens sic distinxisse Rotam in *Astensi fructuum 15. Mart. 1613. coram Manzanedo*, sic lis ejusque prosecutio super dignitate aut canonicatu ipso non excusat possessorem à residentia ultra tempus à Concilio permiffum *sess. 24. c. 12.* Et si prosecutio litis super juribus, seu bonis istius dignitatis aut canonicatus excuset à residentia, quam aliàs dicta dignitas vel canonicatus exigat, & lucratur talis absens fructus illius. *Garc. n. 49. juxta c. ex parte, & c. cum non debeat. de elect. in 6.* citans Navar. ubi ante, & referens sic decisum in una *Burgensi jurisdictionis 4. Maji 1584. coram Seraphino*. Sic etiam absentem ob prosecutionem litis super juribus suæ dignitatis non lucrari fructus sui canonicatus, quem simul obtinet in eadem Ecclesia, quia non agit causam canonicatus, tenet *Garc. num. 50. contra Navar. cit. consil. 14.* Quin & in specie, lis super parochiali non excusat à residentia, nec prosecutio talis litis. *Garc. num. 47.* citans desuper *num. 42.* clara verba declar. S. Congregationis. Hujus discriminis ratio est, quòd ubi agitur magnum interesse Ecclesie ipsius, aut explicitum, aut implicitum, permiffum est beneficiato per se ipsum agere *c. 1. & ult. extra. de posular.* ac consequenter abesse pro dicto negotio vel lite; ubi autem cessat tale interesse, præponderat causa residendi, quæ, cum impediatur eum abesse, subintrat provisio juris, ut per procuratorem negotium expediatur, cum ad hoc usus procuratoris sit introductus, juxta *l. 1. de procurat. Lott. num. 180. & 181.* Porro dum quis abest, tam, ut negotia Ecclesie pertractet principaliter, quam ut sua alteriusve pertractet principaliter, Ecclesia verò non nisi consecutivè, seu per quandam consequentiam, quæ ea connexa sunt negotiis, & utilitati Ecclesie, haberi talem in utroque casu præsentem, & percipere omnes fructus, qui solis præsentibus dari consueverunt, docet *Lott. num. 146. & seq. juxta c. licet vobis. extra. de præb.*

Quaestio 383. An, & qualiter ratione infirmitatis corporalis, & spiritualis Parochus excusetur à residendo?

Respondeo primò: infirmitas præstat justam causam non residendi, & tamen percipiendi fructus, *c. unico. de Cler. non resid. in 6.* is enim dicitur satis servire ad effectum consequendi alimenta, qui propter adversam valetudinem servire impeditur, juxta *l. rebus. ff. commod. Host. apud Lott. num. 134.* Modò tamen infirmitas non sit levis, sed considerabilis. *Moneta de distrib. p. 2. q. 6. nu. 21.* citatus à *Lott. num. 137.* sicut enim non sufficit ad justitiam causæ quæcumque utilitas, sed magna evidens; ita etià requiritur necessitas provisi magna. *Lott. nu. 132.* citans Archid. in *c. licet causam. de elect. in 6.* Item modò infirmus sit is, qui dum sanus erat, consuetus est residere, & divinis interesse; non verò si nec sanus residerebat. *Lott. n. 138.* citans

Abb. in c. ad audientiam. de Cler. non resid. & Didaco variar. resol. l. 3. c. 13. n. 8. Circa quam tamen limitationem id observandum in genere ex *Card. de Luca. de Canon. d. 12. n. 7.* contrarium esse, si infirmus, aut aliter impeditus impedimento in jure expresso citra istam infirmitatem, aut aliud illud impedimentum solitus quoque erat non residere ex alia tamen justa causa, v.g. si nunc infirmus, ante infirmitatem etiam non residerebat, inculpatè tamen, quia v.g. impediatur ob servitium Episcopi, adhuc percipiet fructus & distributiones. Tenetque responsio, etiam si quis propria culpa in talem infirmitatem incidisset. *Lott. num. 136.* *Didac. loc. cit. contra Probum in cit. c. unic. num. 17.* Unde jam in specie Parochus infirmus, qui ex defectu medicorum curari non potest in loco beneficii, licentiam obtinere valet ab Ordinario per tres vel quatuor menses in locis vicinis commorandi curationis gratià, constituto interim ab ipso Ordinario Vicario idoneo. *Paxjord. l. 10. tit. 40. num. 53.* citans *Ugol. de off. Episc. cap. 15. §. 3.* *Zerol. p. 1. de residentia. Barb. cit. c. 8. n. 29.*

2. Respondeo secundò: quæ dicta de infirmitate corporali, eadem ratione locum habent de infirmitate spirituali, modò in eam propria culpa non incidit quis. *Lott. n. 138.* sic si quis injustè fuerit excommunicatus, suspensus, &c. ac propterea non admiffus ad divina, seu residere ad effectum exercendi pastoralia, proventus percipiet, *Lott. num. 139.* citans *Monet. ubi supra q. 15. num. 18.* et si quamdiu durat excommunicatio, non parfæcta ejus injustitia, nihil ei dandum sit, nisi quatenus fortè fame periret. *Lott. n. 141.*

3. Respondeo tertio: huc quoque spectare, quæ casu aliquo extrinseco circa personam contingunt, similève necessitatem inducunt, ut si quis injustè incarceratus sit, etiam in eodem oppido, de quibus vide *Lott. à num. 142.*

Quaestio 384. An propter aeris intemperiem, pestem, aliúmve morbum contagiosum, vel ob populi furorem excusetur Parochus à residentia?

Respondeo ad primum negativè, nimirum Rob aeris intemperiem non posse Parochum, etiam si inde oriundus non sit, dimitti à residentia habitare alibi, etiam de licentia Episcopi, & licet idoneum Vicarium vellet subrogare. *Paxjord. Ugol. Zerol. Barb. paulò ante citati.*

2. Respondeo ad secundum etiam negativè, nimirum Parochum causà grassantis contagionis non excusari à residentia, dum immineret detrimentum gregis in spiritualibus, nec adessent, qui supplere possent, & vellet. *Paxjord. loc. cit. & citatus ab eo Barb. ubi ante n. 81.* Quin & licet Parochus pestem fugiens alios idoneos ministros vellet loco sui substituere, non excusari adhuc à residentia, decisum fuisse, instante S. Carolo Borromeo, ex *Selva refert Barb. in cit. c. 1. Trid. sess. 23. n. 60.* apud *Engels de Cler. non resid. nu. 17.* cum utique in calamitose illo statu parochiani ex præsentia proprii Parochi magnam consolationem habeant. Qui tamen *num. 18.* ait nimis durum esse dicere, quòd Parochus eoque obligetur, ut etiam per se ipsum tempore pestis sacramenta administrare teneatur, si idoneum Vicarium, vel alios viros religiosos habere possit (declarassetque hoc ipsi S. Congregationem ad instantiam S. Caroli; nimirum posse Parochum tempore pestis per alium idoneum